

gravissimis difficultatibus impedita fuere, primos esse in instauranda veteri disciplina, et observanda ecclesiastica lege de provincialibus conciliis ineundis, unde enatum videmus morem antiquitate venerabilem, experientia probatissimum, utilem semper, necessarium aliquando.

»Et certe quidem venerabilem antiquitate, quum ipsemet Christus Dominus hujus instituti auctor sit. Postquam enim Apostolis suis ligandi atque solvendi potestatem tribuit, ita ut quod in terris ipsi solverent vel ligarent, solutum vel ligatum sit in cælis, dixit: ubi sunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum (1). Verbum Christi tenentes Apostoli, etsi, Spiritu Sancto pleni, uberem sacrarum rerum cognitionem singuli acceperant, in unum convenire statuerunt, ut eodem Spiritu Sancto ducti, de re gravi pro Ecclesia nascente definirerent, et normam agendi fidelem populum docerent (2); exemplum relinquentes iis qui post eos recturi erant Ecclesiam.

»Ex tunc jam usus invaluit episcopales conventus celebrandi, de quibus scribebat Episcopus et martyr Cyprianus:—Necessario apud nos fit, ut per singulos annos priores ac præpositi in unum conveniamus ad disponenda ea, quæ curæ nostræ commissa sunt, ut si quæ graviora sunt, communi consilio dirigantur.—

»Pace Ecclesiæ Christi reddita, initium habuit illa œcumenicorum conciliorum series, quæ hæreticorum cavillationes dissiparunt, fidem incolumem servaverunt, atque solidissimum ecclesiasticæ disciplinæ fundamentum statuerunt, super quod, sequentibus sæculis in altum crevit et perfectum evasit. Præter illa veneranda totius ecclesiæ concilia, quæ nominare tantum laudare est, particularia ab initio frequentissime celebrata fuere, jubente Nicæna synodo, ut bis in anno Episcopi cum Metropolitanis conventum facerent, ac in Hispania nostra semel saltem in anno ex præscripto tertii Toletani concilii, quod quartum quoque confirmavit, statuente demum sacrosancta Tridentina synodo, ut quolibet triennio provinciale concilium, et quotannis diœcesana synodus conveniant.

»Quod, Spiritu Sancto edocta, constantissime tenuit ac servari voluit ecclesia catholica, absque dubio utilissimum esse fatendum est; et certe quidem experientia constat, ex synodalibus comitiis innumera semper ecclesiasticæ civilique reipublicæ beneficia effluxisse. Ne in longum protrahatur sermo noster, ad Toletana præsertim celeberrima, ceteraque Hispaniæ nostræ concilia oculos si quis convertat, non poterit quin fateatur, omnia bona regioni nostræ venisse pariter cum illis, atque ex illo tempore immensum sucrescisse in catholico Hispano populo, cum fidei firmitate et religionis zelo, patriæ ipsius amorem, atque in fide, religioneque tuenda, et patriæ honore ac incolumitate restituenda bellicum illum ardorem, quo per tot sæcula contra hostes dimicantes patres nostri, gloriam adepti sunt in conversatione gentis, et habentur in laudibus (3).

(1) Matth. XVIII. 18 20. (2) Act. ap. XV. (3) Eccl. XLIV, 7.

»Ut vero de iis tantum loquamur, quæ ad proprium ecclesiæ finem spectant, fidem scilicet et mores, Dei honorem et hominum salutem, omnia et singula concilia, eodem spiritu animata, ubique locorum omni zelo incubuerunt, ut lites componerent, pacem restituerent, abusus auferrent, scandala et vitia evellerent, cleri populique christiani mores virtutum splendore fulgere facerent, atque Christi Domini, ejusque veritatis imperium propagarent, firmerentque. «Salus ecclesiæ, terror hostium ejus, et fidei catholicæ stabilimentum sunt synodi, quas etiam rectissime ecclesiæ nervos dixerimus:» Ita patres concilii Coloniensis (1).

»Sed, si utilia semper concilia, necessaria aliquando dicenda sunt. Et si aliquando, hodie absque dubio urget eorum celebratio. Quam tristis enim sit, et rei catholicæ inimica atque acerba temporum nostrorum conditio omnibus patet, dum ingemiscere cogimur, esse foris pugnas, intus timores et pressuras, dum multorum languescit fides, caritas frigescit, irreligiositas, ejusque indivulsæ comes corruptio et dissolutio morum a maximo usque ad minimum invadere nefando ausu contendit, et domos, familias, populos, societatem universam in ruinam vertere. Abeunt fides, auctoritas, mores; impugnatur religio, societas, familia: et quid ergo non timendum?

»Timendum certe, sed minime desperandum. Pro nobis Deus; et si Deus pro nobis, quis contra nos? (2): Nobiscum Unigenitus Dei Filius, qui medium nostri stare promisit (3), et non deserit nisi deseratur. Nobiscum Immaculata Dei Genitrix, cui Deus dedit omnes hæreses contere in universo mundo, et cujus Hispania nostra velut dos et patrimonium est. Nobiscum tonitruus Filius, cui Hispaniarum gentem protegendam commisit Deus. Oculos in cælum levate: quot agmina sanctorum martyrum, pontificum, confessorum, virginum, qui omnes terram nostram suo fecundarunt sanguine, illustrarunt sapientia, ornaverunt virtutibus, quique de sua gloria securi, de nostra salute solliciti, fratrum amatores multum orant pro gente et familia sua!

»Ad medendum vulneribus populi christiani vocati sumus, venerabiles fratres; ad firmandam fidem, quæ initium est salutis, ad Ecclesiæ tuenda jura, quæ antemurale sunt ipsius humanæ societatis; ad procurandam Dei gloriam, ad splendorem divini cultus promovendum, ad cleri perfectionem augendam, ad populi christiani fovendam pietatem, ut fide plenus, caritate flagrans, vitia fugiens, Dei ejusque Ecclesiæ mandatis obtemperans, pacem et unitatem custodiens, ad pristinam religiositatem rediens, obsequium illius placeat Deo sicut dies sæculi, et sicut anni antiqui (4), et de ipso iterum semperque dicatur: *isti sunt semen, cui benedixit Dominus* (5).

»Rem igitur magnam aggredimur, fratres: non enim de vanis, caducibus, et fallacibus hujus sæculi rebus, sed de gloria Dei, de ecclesiæ decore, de nostra et de commisi nobis gregis æterna salute procuranda per ecclesiasticas

(1) De synod. celebr. cap. 9. (2) Rom. VIII, 31.

(3) Matth. XXVII, 20. (4) Malach. V, 4. (5) Isai LXI, 9.

leges, nobis est agendum. Impares certissime sunt vires nostræ; ast non in eis confidentia nostra, sed in omnipotentis Dei dextera quæ facit virtutem, et humilia ac infirma eligit, ut confundat fortia (1); sed in Christi Jesu potentissimo auxilio, qui discipulis suis dixit: «*confidite filii, ego vici mundum*» (2) et pro quo legatione fungimur (3); sed in ecclesiæ ipsius virtute ac virilitate, fundatæ supra firmam petram, et adversus quam portæ inferi non prævalebunt (4). Operi ergo nostro toto pectore incumbamus, manus alacriter admoveamus, oculos in montes æternos levantes, unde veniet auxilium nobis (5). Veniet, fratres: Summus Pontifex, sicut heri lætabundi audistis, propositum nostrum probat, laudat, benedicit; et scriptum est: «*benedictio patris firmat domos filiorum*» (6). Dum benedicit, orat; ait enim: «*Deum enixe precamur, ut regat mentes, animosque vestros virtute Sancti Spiritus sui*» (7).

»Exaudi, Domine, de cælo sancto tuo orationem, qua pro nobis orat te hodie fidelis et prudens servus tuus, quem constituisti super universam familiam tuam (8), et mitte nobis sedium tuarum assisticem sapientiam, quæ nobiscum sit, et nobiscum laboret (9).

»Domine Jesu, princeps pastorum (10), auctor et consummator fidei nostræ (11); Tu dixisti: «*si duo ex vobis consenserint super terram, de omni re, quamcumque petierint, fiet illis a Patre meo, qui in cælis est*» (12). Ecce Domine, adsumus consentientes; cor unum, et anima una sumus: fiat ergo sicut promisisti, et veni, et esto in medio nostri, et dirige nos in viam justitiæ et sciant omnes qui habitant terram, quia tu es Deus conspector sæculorum (13).

»*Monstra te esse matrem*: intercede pro nobis sancta et immaculata Dei Genitrix Maria, cleri regina, gloria et lætitia omnium sacerdotum (14). Ora pro nobis sancta Teresia, totius provinciæ decus et patrona. Tibi, data dextera, cælestis sponsus commisit suum zelare honorem: ecce de honore sponsi dilectissimi agitur, de causa ecclesiæ, pro cujus legum et institutionum, etsi minimarum, observantia sanguinem fundere peroptabas; de salute populi tui, cui data fuisti, ut in terris esses exemplum et in cælis patrocinium. Orate etiam vos, sancti omnes dioceseon nostrarum cives dum in stadio et certamine fuistis; protectores, ex quo bravium accepistis, ut ex synodali actione nostra proveniat populis salus, clero virtus, ecclesiæ gaudium, Regi sæculorum immortalis et invisibili, soli Deo honor et gloria in sæcula sæculorum. Amen» (15).

Ad sedem suam reversus est post allocutionem Rmus. Præsul, et accedens primus Promotor a magistro cæremoniarum associatus, factaque reverentia, instavit dicens:

»Rme. in Christo Pater: quoniam faustissima nobis cum omnibus lætissima advenit dies, qua primum concilium provinciale Vallisoletanum

(1) 1. Cor. I, 27. (2) Joan. XVI, 33. (3) 2. Cor. V, 20. (4) Matth. XVI, 18. (5) Psalm. CXX, 1. (6) Eccl. III, 11. (7) Epist. ad Archiep. 22 Jun. 1887. (8) Luc. XII, 42. (9) Sap. IX, 4. (10) S. Petr. V, 4. (11) Hebr. XII, 2. (12) Matth. XVIII, 19. (13) Eccl. XXXVI, 10. (14) S. Ephræm. serm. de laud. Deiparæ. (15) I. Tim. I, 17.

»celebrari possit, et cum omnes qui de jure vel consuetudine huic synodo interesse debent et possunt, hic in Domino congregatos esse videamus, ego »Urbanus Ferreiroa ab excellentia vestra, auctoritate metropolitana hujus »concilii promotor constitutus, insto et supplex oro, ut hoc concilium nunc »aperiendum, ac decretum de ejus initio publicandum esse, excellentia vestra »mandari velit.»

Metropolitanus respondit: *Habeatur sententia Patrum*. Reverso promotore in locum suum, primus secretarius ascendit ambonem in cornu epistolæ ad oram presbyterii positum, et patres interrogavit: «Exmi, ac Rmi. patres: »Placet ne vobis ad laudem et gloriam sanctæ et individuæ Trinitatis, Patris »et Filii et Spiritus Sancti, ad tuendam et augendam christianæ religionis »disciplinam pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis »componendis, aliisque a sacris canonibus permissis concilii primi provincialis Vallisoletani initium fieri?»

Secundus secretarius cum altero ex notariis ad singulos patres accessit eorum votum exquirens, illisque respondentibus *Placet*, ad Metropolitanum retulit, qui alta voce dixit: «Decretum placuit omnibus patribus: decernimus »itaque primæ provinciali nostræ synodo initium fieri, et jam factum esse, »ideoque agendæ sunt Deo gratiæ.»

Rmi. patres responderunt: Deo gratias.

Tunc secretarius accepit de manu Archiepiscopi sequens decretum, quod ex ambone legit:

«In nomine Sanctissimæ et Individuæ Trinitatis Patris, et Filii, et Spiritus Sancti.

»Nos Benedictus Sanz et Forés, Dei et Apostolicæ Sedis gratia, Archiepiscopus Vallisoletanus.

»Ad laudem et gloriam Dei Omnipotentis, ad honorem Beatissimæ et Immaculatæ Virginis Dei Genitricis Mariæ, S. Josephi ipsius Deiparæ sponsi, et catholicæ ecclesiæ patroni, sanctorum apostolorum Petri et Pauli, sanctæ virginis Teresiæ totius provinciæ, et sanctorum uniuscujusque ejusdem diocesis cælestium patronorum, ad sanctæ matris ecclesiæ decorem et ad utilitatem cleri et populi, de consilio et consensu reverendissimorum Patrum comprovincialium, statuimus et decernimus hac ipsa die decima sexta Julii B. Virginis de Monte Carmelo sacrata, et in qua triumphum sanctæ Crucis commemorat atque celebrat ecclesia Hispana, initium fieri atque factum esse concilii primi provincialis Vallisoletani, quod auctoritate nostra metropolitana indiximus atque convocavimus. Deus Pater luminum in adjutorium nostrum intendat, et Dominus Jesus Christus, in cujus nomine congregamur, in medio nostri adesse dignetur, ut quod rectum est in oculis suis agnoscamus et decernamus.»

Promotor deinde accessit, et facta reverentia instavit dicens:

«Exme. ac Rme. in Christo Pater: Quum sacrosancta Tridentina synodus sessione XXV cap. 2 de reformatione sanciverit, ut singuli Episcopi ac presbyteri in concilio provinciali congregati, publicam fidei professionem

emittant, nec non Summo Romano Pontifici veram obedientiam promittant, et profiteantur; ego Urbanus Ferreiroa hujus concilii provincialis constitutus promotor, insto ac oro, ut excellentia vestra decretum de emittenda fidei professione legendum et publicandum decernere dignetur.»

Respondit Metropolitanus: *Ita decernimus, atque mandamus*, tradiditque secretario decretum quod publicatum fuit.

DECRETUM

DE PROFESSIONE FIDEI EMITTENDA.

«Semper in Ecclesia Dei hæc viguit disciplina, ut Episcopi ad sacra comitia coeuntes, se catholicam fidem profiteri, et præcedentia œcumenica concilia recipere ac admittere publice profiterentur. Tridentina quoque synodus statuit, ut omnes qui de jure aut consuetudine synodo provinciali interesse debent, publicam fidei professionem emittant in ipso. Patrum morem gerentes, et Tridentinæ insistentes præscriptioni, ita fieri a nobis, et Rmis. Coepiscopis, ceterisque in hac synodo congregatis, juxta formulam a Pio IV sancitam, et a Pio IX per decretum sacræ Congregationis Concilii auctam, fieri decernimus.»

Tunc Metropolita, deposita mitra, et genuflexus ad altare, professionem fidei emisit.

«Ego Benedictus Sanz et Forés, Die et apostolicæ Sedis gratia, Archiepiscopus Vallisoletanus, firma fide credo et profiteor omnia et singula, quæ continentur in symbolo fidei, quo sancta romana ecclesia utitur, videlicet: credo in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem cœli et terræ, visibilibus omnium et invisibilibus. Et in unum Dominum Jesum Christum filium Dei unigenitum. Et ex Patre natum ante omnia sæcula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines et propter nostram salutem descendit de cœlis. Et incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria Virgine: et homo factus est. Crucifixus etiam pro nobis, sub Pontio Pilato passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum Scripturas. Et ascendit in cœlum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria judicare vivos et mortuos, cujus regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum, Dominum et vivificantem: qui ex Patre Filioque procedit. Qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur: qui loquutus est per prophetas. Et unam, sanctam, catholicam et apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum baptismum in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi sæculi. Amen.

»Apostolicas et ecclesiasticas traditiones reliquasque ejusdem ecclesiæ observationes et constitutiones firmissimè admitto et amplector. Item sacram Scripturam juxta eum sensum, quem tenuit et tenet sancta mater Ecclesia,

cujus est judicare de vero sensu, et interpretatione sacrarum Scripturarum, admitto, nec eam unquam, nisi juxta unanimum consensum Patrum, accipiam et interpretabor.

»Profiteor quoque septem esse vere et proprie Sacramenta novæ legis a Jesu Christo Domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis, necessaria, scilicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam Pœnitentiam, Extremam unctionem, Ordinem et Matrimonium, illaque gratiam conferre, et ex his baptismum, confirmationem et ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque et approbatos Ecclesiæ calholicæ ritus in supradictorum omnium sacramentorum solemnè administratione recipio et admitto. Omnia et singula, quæ de peccato originali et de justificatione in sacrosancta Tridentina Synodo definita et declarata fuerunt, amplector et recipio. Profiteor pariter in Missa offerri Deo verum proprium et propitiatorium sacrificium pro vivis et defunctis, atque in sanctissimo Eucharistiæ Sacramento esse vere, realiter et substantialiter corpus et sanguinem, una cum anima et divinitate Domini nostri Jesu Christi, fierique conversionem totius substantiæ panis in corpus, et totius substantiæ vini in sanguinem, quam conversionem catholica ecclesia transsubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totum atque integrum Christum, verumque sacramentum sumi. Constanter teneo Purgatorium esse, animasque ibi detentas fidelium suffragiis juvari. Similiter et Sanctos una cum Christo regnantes venerandos atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offerre, atque eorum reliquias esse venerandas. Firmiter assero imagines Christi ac Deiparæ semper Virginis, necnon aliorum sanctorum habendas et retinendas esse, atque eis debitum honorem ac venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo in ecclesia relictam fuisse, illarumque usum christiano populo maxime salutarem esse affirmo. Sanctam, catholicam et apostolicam Romanam Ecclesiam omnium ecclesiarum matrem et magistram agnosco, Romanoque Pontifici beati Petri apostolorum principis successori ac Jesu Christi Vicario veram obedientiam spondeo ac juro.

»Cætera item omnia a sacris canonibus et œcumenicis conciliis ac præcipue a sacrosancta Tridentina Synodo, et ab œcumenico concilio Vaticano tradita, definita et declarata, præsertim de Romani Pontificis primatu, et infallibili magisterio, indubitanter recipio atque profiteor; simulque contraria omnia, atque hæreses quascumque ab ecclesia damnatas, et rejectas et anathematizatas, ego pariter damno, rejicio et anathematizo. Hanc veram, catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in præsentis sponte profiteor et veraciter teneo, eandem integram et immaculatam usque ad extremum vitæ spiritum constantissime, Deo adjuvante, retinere et confiteri, atque a meis subditis, seu illis, quorum cura ad me in munere meo spectabit, teneri et doceri et prædicari, quantum in me erit, curaturum. Ego idem Benedictus Sanz et Forés, spondeo, voveo, ac juro. Sic me Deus adjuvet et hæc sancta Dei evangelia.»

Deinde sedens Archiepiscopus, evangeliorum librum in ulnis tenuit, et ad eum accesserunt primum singuli Episcopi, et Vicarius capitularis Abulensis, deinde bini et bini ceteri omnes synodales, et genuflexi, ac manibus super evangelia positis enunciarunt hanc formulam.—Ego N. idem spondeo, voveo ac juro, sic me Deus adjuvet et hæc sancta Dei evangelia.

Professione fidei facta, Promotor petiit publicari decreta prævia his verbis:

«Excme. ac Rme. in Christo Pater: secundum antiquam Ecclesiæ disciplinam ille semper usus observatus est, ut in initio concilii provincialis varia decreta ederentur et prælegerentur, videlicet, de modo vivendi in synodo, de synodi officialibus, de præjudicio non afferendo, et de non discedendo, quapropter ego hujus concilii promotor, insto et ab excellentia vestra peto ut prout id usus exigit, hæc decreta ex ambone prælegantur et promulgentur.

Annunte Metropolita, decreta tradidit secretario qui ex ambone publicavit

DECRETUM

DE MODO VIVENDI.

Quoniam gravissima et sanctissima religionis negotia complectitur opus ad quod accingimur; vires autem humanæ impares sunt, ut ea, quæ sunt Dei, prout oportet, perficiant, omnes et singulos, qui ad synodum accesserunt, in Domino monemus, ut dum sacris concilii laboribus curam impendunt, in omni opere bono abundant. Precibus et sacrificiis omni cum humilitate, et caritatis operibus postulemus a Domino, ut det nobis sedium suarum assistricem sapientiam, ut mittat illam de cælo sancto suo, ac nobiscum sit et laboret. Quammaxime, sicut semper, his præsertim diebus studeamus omni virtutum exercitio incumbere, ut Christi bonus odor simus in salutem omni credenti.

DECRETUM

DE SYNODI OFFICIALIBUS.

Ad actiones concilii rite dirigendas, et accurate promovendas, ad decreta item prælegenda, et acta legitime conficienda, necnon ad alia quæ ad ipsius synodi ordinem spectant procuranda et optata dignitate perfigenda, quibusdam adjutoribus opus est, qui juxta monitum cæremonialis Episcoporum deputandi sunt. Idcirco consultis Rmis. Confratribus nostris, officiales concilii eligimus et nominamus, videlicet:

Promotores. D. Urbanus Ferreiroa, Cantor almæ Ecclesiæ Metropolitanæ.—D. Raymundus Barberá, Canonicus et Vicarius generalis Ilmi. Episcopi Salmaticensis.

Notarii. D. Philippus Amo Luis, Canonicus Doctoralis et Vicarius generalis Rmi. Metropolitanæ.—D. Franciscus Rubio, Canonicus almæ ecclesiæ

metropolitanæ.—D. Ildephonsus Poblacion, Beneficiatus et vicesecretarius Rmi. Metropolitanæ.

Secretarius. D. Joannes Soldevila, Archipresbyter almæ ecclesiæ metropolitanæ.

Adjutores. D. Franciscus Borge, Parochus S. Laurentii.—D. Nicetus Fernandez, seminarii conciliaris professor.

Magistri cæremoniarum. D. Julianus Villar, Eccles. metropolit. magister cæremoniarum.—D. Anicetus Alvarez, magister cæremoniarum cathedr. eccles. Salmant.

Ostarii. D. Laureanus Guilarte, Beneficiatus sanctæ metropolitanæ ecclesiæ.—D. Agustinus Ruesga, sacrista ejusdem ecclesiæ.—D. Celedonius Ruiz, cappellanus ejusdem ecclesiæ.

DECRETUM

DE PRÆJUDICIO NON AFFERENDO.

Ne ex edicto convocationis ad concilium, aut ex statuto ordine sedendi, vel ex aliqua cujusque actione in synodo, quæstiones in posterum oriantur de acquisito, vel amisso jure aut privilegio, decernimus et declaramus, quod nulli propter ea præjudicium generatur, aut novum aliquod jus acquiritur, sed omnia in eodem statu rata firmaque manere, in quo sanè antea erant, quam hoc provinciale concilium haberetur.

DECRETUM

DE NON DISCEDENDO.

Dum a Deo enixe precamur ut eorum, quos in hac synodo congregavit, exitum quoque custodire dignetur, Rmos. concilii Patres in Domino hortamur, ne priusquam, more consueto, conventus synodalis dimissus fuerit, ex hac urbe discedant, nisi justam causam habeant. Qua a nobis probata, discessuri obligantur idoneum constituere procuratorem, qui decreta concilii suo et antistitis sui nomine suscipiat et eisdem subscribat. Ceteros omnes nobiscum in synodo consistentes hortamur et jubemus, ut antequam concilium dimissum sit, sine causa a iudicibus excusationum cognita, et a nobis probata non discedant.

Decretis lectis, secretarius dixit: *Rmi. Patres placentne vobis hæc decreta?*

Alter secretarius cum notario vota patrum exquisivit, et Metropolitano detulit, qui alta voce dixit: *Decreta placuerunt patribus, ideo agenda sunt Deo gratiæ.*

Respondentibus illis *Deo gratias*, iterum accessit Promotor, et instavit dicens:

«Exme ac Rme. in Christo Pater: Quum in actione synodali iudices constituere oporteat, quibus querelas, excusationes et controversias, si quæ ortæ fuerint, audire, examinare ac de iis ad Patres, ut decernant, referre incumbit:

ego Urbanus Ferreiroa concilii promotor insto atque oro, ut Excellentia vestra ejusmodi iudices nominare, atque decretum de eorum nominatione publicari decernat.»

Respondit Archiepiscopus: *Ita decernimus et ordinamus*, atque secretario tradidit decretum ex ambone publicandum.

DECRETUM

DE JUDICIBUS EXCUSATIONUM ET QUERELARUM.

Juxta sacrorum canonum institutum audire oportet querelas, si quæ sunt, et de excusationibus judicare. Quapropter antiquum conciliorum usum sequentes, aliquos querelarum et excusationum iudices constituere decernimus, quibus procuratorum documenta examinare, ac querelas et excusationes, si quæ forte fuerint, diligenter audire et exactius exquirere, atque pacifice componere, aut demum de omnibus, una cum iudicio suo prævio ad Nos referre incumbit, ut de iis cum Patribus judicemus et definiamus. Quamobrem cum assensu Reverendissimorum Patrum nominamus iudices synodales:

Illmum. D. Joannem Bapt. Grau, Episcopum Asturicensim.

Illmum. D. Ludovicum Gonzalez, Vicarium capitularem Abulensem.

D. Pelagium Gonzalez Conde, Decanum capituli Asturicensis.

D. Josephum Gonzalez Sistiaga, Canonicum Magistralem Civitatensem.

D. Joannem Pujadas, Canonicum Doctorem Zamorensem.

Accesit Promotor et dixit:

«Exme. ac Rme. in Christo Pater: Quum hodie sit dies decima sexta julii quo omnes ad hoc concilium provinciale legitime inductum adesse debent: ego concilii promotor, insto ac requiro ut omnes et singuli Rmi. Episcopi, aliique synodales nominatim vocentur.»

Respondente Metropolita: *Ita decernimus fieri*, secretarius ex ambone legit elenchum omnium qui synodo interesse debent, qui omnes *Adsum* dixerunt, et sunt quotquot supra in congregatione præparatoria descripti leguntur.

His peractis, promotor instavit pro indictione sequentis sessionis dicens:

«Exme. ac Rme. in Christo Pater: In conciliis provincialibus semper extitit usus, ut in prima sessione dies et locus secundæ sessionis indiceret: Quare insto, ut idem quoque nunc in hoc concilio observetur.»

Respondit metropolita: *Habeatur Rmorum. Patrum sententia*, et secretarius ex ambone interrogavit dicens: *Rmi. Patres: placetne vobis ut sessio secunda sollemnis habeatur die vigesima hujus mensis, quæ erit feria IV hebdomadæ sequentis, ita tamen ut prorogari vel contrahi possit prout rerum adjuncta postulent?*

Exquisito ab altero secretario cum notario voto Rmorum. Patrum, et Metropolitæ delato, ab eo accepit secretarius et ex ambone legit

DECRETUM

DE INDICATIONE SECUNDÆ SESSIONIS.

«De consilio et assensu Rmorum. Patrum, decernimus et statuimus, ut »proxima sessio habeatur die vigesima hujus mensis, quæ erit feria IV hebdomadæ sequentis, ita tamen ut in congregatione generali contrahi aut prorogari possit hic terminus, prout scopo concilii conducere videbitur.»

Promotor in medio presbiterii stans, et reverentia Metropolitæ ac Patribus facta, dixit.

«Ego Urbanus Ferreiroa hujus concilii promotor, admoneo et rogo vos venerabiles hujus Synodi notarios constitutos, ut pro officio vestro, omnes qui in hac prima sessione adfuerunt, diligenter adnotetis, atque omnium quæ tractata ac peracta sunt, accuratam ac fide dignam relationem conficiatis.»

Responderunt notarii: *Conficiemus.*

Tunc Metropolita surgens, benedictionem solemnem impertivit, et depositis sacris paramentis, per primariam portam cum Rmis. Patribus egressus est ad palatium rediens.

Ad hanc sessionem præsens fuit clerus civitatis, auctoritates, innumerusque populus, nam a Rmis. Patribus indultum est ne clauderentur portæ, ut pietati ac religioni fidelium fieret satis, cum omnes flagrarent desiderio adeundi ad sacram concilii solemnitatem.

CONGREGATIO GENERALIS SECUNDA.

Die 19 Julii, hora nona matutina adunata fuit congregatio, pridie intimata per monitum ad hospitia synodalia per cursorem delatum.

Oratione *Adsumus* a Rmo. Metropolita recitata, et promissione de secreto servando facta a nonnullis ex theologis qui primæ congregationi non interfuerunt, lectæ fuerunt a secretario commissionis primæ nonnullæ observationes et additiones propositæ ad schema de *Fide Catholica*, quæ notario concilii traditæ fuerunt. Rmus. Præses mandavit, ut si quid observandum censuerint ceteri synodales, id exponerent, servato ordine titulorum ipsius schematis, et, ut in libello statutum est, in scripto traderent emendationes vel additiones sibi benevisas. Ita factum est, a nonnullis, præsertim circa titulos de *hujus ætatis erroribus*, de *fidei periculis cavendis*, et circa *monita ad scriptores catholicos*. Brevi discussione habita, Archiepiscopus, definitivum de his iudicium reservavit privatæ congregationi reverendissimorum Patrum, et recitatis precibus statutis, dimissa est congregatio circa meridiem.

In congregatione sua Rmi. Patres emendationes et additiones cum allegatis rationibus expenderunt, et quæ admittendæ, quæ omittendæ erant definitive statuerunt, atque juxta eorum suffragium ordinata sunt decreta in proxima sessione sollemni publicanda.

SESSIO SECUNDA SOLEMNIS.

Die 20 Julii, hora octava advenientes ad primariam Ecclesiæ Metropolitanæ januam Rmus. Metropolita cum omnibus suffraganeis Patribus, a capitulo metropolitano recepti et associati sunt ad altare SSmi. Sacramenti, post cujus adorationem, ad presbyterium ascenderunt et omnes synodales loca sua acceperunt. Missam solemnem pro defunctis Episcopis provinciæ celebravit Exmus. ac Rmus. D. Raymundus Fernandez Pierola, electus Episcopus Abulensis, qua finita, absolutionem super tumultum impertivit Rmus. Archiepiscopus.

Pluvialem rubrum induerunt deinde Rmi. Patres, capitulum metropolitanum, et concilii officiales, sedesque proprias tenuerunt. Metropolita ad faldistorium descendens, antiphonam inchoavit *Propitius esto*, et post ipsam a cantoribus prosequutam, et psalmum LXXVIII *Deus venerunt gentes*, illamque repetitam, recitavit orationes ut in pontificali. Deinde decantatum fuit a Canonico Diacono evangelium *Designavit Dominus*, et postea hymnus *Veni Creator*, ut in sessione præcedenti.

Dimisso populo, et clausis januis, Archiepiscopus cum mitra, alta voce legit ex pontificali Romano allocutionem *Venerabiles et dilectissimi...* Deinde ante sedem venit primus Promotor, et instavit dicens:

«Exme. ac Rme. in Christo Pater: Quum post repetitam congregationum consultationem et Rmorum. Patrum maturam deliberationem, Deo adjuvante jam id obtentum sit, ut plura decreta et statuta communi assensu ipsorum potuerint definire, ego Urbanus Ferreiroa hujus concilii promotor, insto ut Excellentia Vestra horum decretorum publicationem et promulgationem nunc in hoc concillio decernere et mandare velit.»

Respondit Metropolita: *Ita decernimus et mandamus.* Tunc accedens secretarius de ipsius manu accepit decretorum partem primam, quæ est de *Fide catholica*, et ambonem ascendens decreta publicavit, eum in legendo vicissim adjuvantibus aliis duobus. Lectione finita, secretarius Patres interrogavit dicens: *Rmi. Patres, placentne vobis hæc decreta?*

Accedens cum notario alter ex secretariis vota Patrum exquisivit, qui omnes *Placent* responderunt, et ad Metropolitam detulerunt. Hic alta voce dixit: *Decreta modo lecta omnibus Patribus placuerunt, ideo Deo agenda sunt gratiæ. Deo gratias* respondentibus omnibus, promotor institit pro indictione tertiæ sessionis.

Annunte Archiepiscopo, et Patrum accepto voto, secretarius ex ambone legit sequens decretum.

«Quum ad omnia diligenter accurateque tractanda et edicenda, quæ ad hujus concilii expeditionem supersunt, sessio hæc non sufficiat, de consilio atque assensu Rmorum. Patrum decernimus atque indicimus tertiam sessionem habendam esse die 26 mensis hujus, quæ erit feria III hebdomadæ venientis, hora octava ante meridiem, ita tamen ut prorogari vel contrahi possit, prout adjuncta postulent.»

Eodem modo ac in prima sessione instavit promotor pro instrumento conficiendo, cui notarii responderunt: *Conficiemus.*

Apertis januis, Archiepiscopus surgens, solemniter omnibus benedixit, et depositis sacris paramentis, cum ceteris Patribus et capitulo comitante, e templo egressus est.

CONGREGATIO TERTIA GENERALIS.

Per monitum a cursoribus delatum ad Synodaliū hospitiā, intimata fuit tertia congregatio generalis, quæ habita fuit die 23 Julii, hora nona matutina. In ea precibus de more recitatis, a synodalibus restitutum est schema *de fide catholica*, cujus decreta publicata fuerunt in secunda solemni sessione. Secretarius commissionis cui demandatum erat examen et studium decretorum de *Ecclesia, ejusque hierarchia et regimine*, publice legit votum commissionis decreta probantis, nonnullasque additiones et emendationes proponentis, quæ notario tradidit. Servato ordine titularum, et a Rmo. Præsidente invitati synodales, ut suum sensum patefacere, auditæ sunt observationes a nonnullis eorum factæ, et additiones propositæ, quas in scriptis postea tradiderunt, ut super illas Rmi. Patres in privata ipsorum congregatione iudicium facerent.

Cum hora protraheretur, prorogata fuit congregatio ad horam quintam post meridiem, et tunc tertia commissio informationem exhibuit super schema de *Sacramentis et Sacramentalibus*, et eodem modo ac in matutinis horis auditæ sunt observationes synodaliū et discussæ sunt. Precibus de more recitatis dimissa est congregatio, et in privata sessione, Rmi. Patres super proposita sermonem habuerunt, ac definitivam, de admittendis vel rejiciendis, sententiam pronuntiarunt, unde decreta præpararentur in publica sessione publicanda.

SESSIO TERTIA SOLEMNIS.

Habita fuit die 26 Julii festo Sanctæ Annæ, matris Bmæ. Virginis Mariæ, et omnia peracta sunt ut in præcedenti, missam de *Spiritu Sancto* solemniter celebrante Illmo. ac Rmo. Episcopo Salmaticensi, ceterisque omnibus ad normam Pontificalis Romani habitis, dimissus est populus. Januis jam clausis, promotor instavit continuationem publicationis decretorum, et ita mandante Metropolita, secretarius de manu ipsius accepit decreta, et alternatim cum sociis, ex ambone legit decreta *de Ecclesia, ejusque hierarchia et regimine.* Lectione finita, Patres interrogavit: *Rmi. Patres, placentne vobis hæc decreta?* Ad eos venit alter secretarius cum notario, et omnes *Placent* responderunt. Metropolita, audita relatione, dixit: *Decreta omnibus Patribus placuerunt, ideoque Deo agenda sunt gratiæ.* Respondentibus Patribus *Deo gratias*, accessit promotor dicens:

«Eme. ac Rme. in Christo Pater: Quum omnia quæ in hac sessione peragenda sunt, præ brevitate temporis hoc mane absolvi non possint; ego concilii promotor humiliter insto, ut excellentia vestra hujus ipsius sessionis ad horas vespertinas prorogationem decernere dignetur.»